חמור עד שיהו חיים שנים ושלם: ס׳ כי יבער
איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם:
ס׳ כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש
או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את
הבערה: פ׳ כי יתן איש אל רעהו כסף או
כלים לשמר והגנב מבית האיש אם ימצא הגנב
ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל
הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו:
על כל דבר פשע על שור על חמור על שה
על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד
האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים
ישלם שנים לרעהו: פ׳ כי יתן איש אל
רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר
ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבעת יהוה
תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ואם גנב יגנב
מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יבאהו עד
הטרפה לא ישלם: ס׳ וכי ישאל איש מעם
רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם:
אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא
בשכרו: ס׳ וכי יפתה איש בתולה אשר
לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה:
אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל
כמהר הבתולת: ס׳ מכשפה לא תחיה:

ער חמור ער אחד אינון חיי
על חד תרין ושלים: ארי
יוכל גבריחקל אוכרים וישלח
ית בעירה ויעכל פחקל אחרין
שפר יחקליה ושפר כרמיה ישלים:
ארי יתפתח נור ויאכל
כפין ויעכל גדישין א
הנא אוחר שלמא ישלים
דאדליק יתדין ית
ארי יתן גבר לחבריה כסף או
מנין למטר ויתגנבון מבית
גברא אם ישתכח גנבא ישלם
ישלם על חד תרין אם לא
ישתכח גנבא ויתקרב מריה
דביתא לדינא דיינא אם לא
אושיט ידיה במא דמסר
ליה חבריה על כל פתגם דחב
על תור על חמר על אמר
על כסו על כל אבידתא די
ימר ארי הוא דין לדינא
דיינא ויגיר דין תרין דיין
יחיבון ויינא ישלם על חד
תרין לחבריה: ארי יתן
גבר לחבריה חמר ארי תור או
אמר וכל בעירא למטר
ויומת או אתבר או אתשבי
לית ויחזי ומומתא דוי תהי
בין תרויהון אם לא אושיט
ידיה במא דמסר ליה חבריה
ויתפרע מריה מעה מומתא
ולא ישלים: ואם אתגנבא
יתגנב מלגביה ישלם למרוהי
אם אתבדא יתבר לא ישלם
סהדין דתבר לא ישלם
ואם גבר מן
חבריה ויתבר או ימות מריה
לית עמיה שלמא ישלים
אם מריה עמיה לא ישלים
אם אגיר הוא על אגרה
ארי ישדל גבר
בתולתא די לא מארשא
ויתכיב עמה קדמא יתיהבנה
ליה לאנתו אם מיגבא לא
ייגב אבוהא למיתנה ליה
כסף יתקול כמהרי
בתולתא: חרש
לא תחיון

כשרוליר השור הזה ולא משולה ויש כל העיר שלו שהרי
על ידי שכרו שהתנה בו ויש לו לשלם לחבריו ביב
בהמה: ולא פירש היה דין אם כשהיה חם מה כשהיה חם
חם מה כשהיה שכר לפיכך מלקום חכמי ישראל שהכר
כיעד ושלם לראיה אור כשהיה חם לי יהוה לו כשהיה
שכר: ומי יתנה ודבר על לבה עד שיהו ועדים לו כי אדם
יגדל ויגדל לשון ארוכה ית בתחלי גלשון עברית ואחר
שיהיה יפסוק לה ויהיה כשיפסק ויכה לו שיתן שיתנה
לה מתנה ואיזה ואיזה המשלחת ב הוא לעבד
המשיים בכלי ויעל התחבר ית הבתולה ונשו בבעלה ביום
שלישי כבלי ויעל האיש השוכב עמה לאבי הנער ויתנו כסף:
ואם מאן לא תחיה אולו יאמר הכתוב שהיה אחד הדבר
ויחד הנקבות אולו דבר הכתוב בהויה שהיה מיעוד ב
בכשפים: ברכבו עם בהמה מות יומת בם קילה שבר ל
כברכבו שכת בן ואיהים בם אלהים לעו אולהים ידיד
יקוד לאלהים יהיה ירים לפנים לאחור שבמיון של לאלהים
אינו ערך לפרש שכל לאו מובת מוכשמות בלשון הדבה

ומדיה ישמעאל שכן הוא כרמין והוא לאשלחה יד לה שהשש
בהלעשוו שהא שלח בה יד ואחר כך נמשכה חייב באונסיה
ת ית ששת הנשרו לה ולקח הבעלים השבועה: ולא
יכל לשלם לה ולא חייב
יוסף כשאלה לה ולא חייב
הוא לחייבן בכ שלם בנלין
שלם מחרפם טיה דקרא: ולא
ישלם לו ישלם: אם עין
ישרף עלידי חיה טרפה: כי אם
עד יביא עדים שטרפה
באונס ופטור: הטרפה לא ישלם
עין לו טרפה לא ישלם: אולא הטרפה יש טרפה שהאיום
ישלם ויש טרפה שאינה נזשלם טרפת הבלשון
ישלם טרפה אור וחצב ומחט אין ונשלם ומי
לחשוך לדון ם שהרי כת ומת אין נשבר אין נשבה ומי
אותה שאין שלו לה ידעלאו שכר ושכיה שאין ידלה ידעל
וכי שאל לו ולאור שלו השאול שה יב בבעלים: בעלי
אין אין אם הבעלים שלו שורים עם השאול כולו ומן
אם בעלי עמו בן שהוא מלאכה בין שהוא שלו
אינו שכיר: בשעה שאלה אין ערב להאדם בשעה
שבורה ומיה אם שכיר הוא אם השור אינו שאול אלא
שכיר מי

ס׳ כי יבער שדה וכרם ולא ישלח ידו לה שהשש
בהלעשוו שהא שלח בה יד ואחר כך נמשכה חייב באונסיה
ת ית ששת הנשרו לה ולקח הבעלים השבועה: ולא
יכל לשלם לה ולא חייב
יוסף כשאלה לה ולא חייב
הוא לחייבן בכ שלם בנלין
שלם מחרפם טיה דקרא: ולא
ישלם לו ישלם: אם עין
ישרף עלידי חיה טרפה: כי אם
עד יביא עדים שטרפה
באונס ופטור: הטרפה לא ישלם
עין לו טרפה לא ישלם: אולא הטרפה יש טרפה שהאיום
ישלם ויש טרפה שאינה נזשלם טרפת הבלשון
ישלם טרפה אור וחצב ומחט אין ונשלם ומי
לחשוך לדון ם שהרי כת ומת אין נשבר אין נשבה ומי
אותה שאין שלו לה ידעלאו שכר ושכיה שאין ידלה ידעל
וכי שאל לו ולאור שלו השאול שה יב בבעלים: בעלי
אין אין אם הבעלים שלו שורים עם השאול כולו ומן
אם בעלי עמו בן שהוא מלאכה בין שהוא שלו
אינו שכיר: בשעה שאלה אין ערב להאדם בשעה
שבורה ומיה אם שכיר הוא אם השור אינו שאול אלא
שכיר מי